

РЕШЕНИЕ

№ 103

В ИМЕТО НА НАРОДА

гр. Перник, 05 април 2013г.

Административен съд - Перник, касационен състав, в публично съдебно заседание проведено на двадесет и седми март през две хиляди и тринадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: СТЕФАН СТАНЧЕВ
ЧЛЕНОВЕ: ЕМИЛИЯ ИВАНОВА
СЛАВА ГЕОРГИЕВА

при секретаря Е.В.*** и в присъствието на представител на Окръжна прокуратура – Перник, прокурор С.***, като разгледа докладваното от съдия Георгиева КНАХД № 89 по описа на съда за 2013 година, за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба от Дирекция „Инспекция по труда“ – Софийска област против решение № 374 от 20.12.2012г. на Районен съд - Радомир, постановено по НАХД № 399 по описа на съда за 2012г..

С обжалваното решение е отменено наказателно постановление (НП) № 23-2304642 от 20.04.2012 г. на Директор на Дирекция „Инспекция по труда“ (ИТ) – Софийска област (СО), издадено срещу „***“ с управител Г. Д.***, ЕИК по БУЛСТАТ ***, седалище и адрес на управление гр. С***, кв. Б.***, ул. ***, в качество работодател за нарушение по чл. 61, ал. 1 от Кодекса на труда (КТ) във вр. с чл. 1, ал. 2 от КТ и на основание чл. 414, ал. 3 от КТ му е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 2500 (две хиляди и петстотин) лв..

В жалбата се твърди, че решението на първата съдебна инстанция е неправилно, като постановено в нарушение на закона. Административнонаказващият орган твърди, че е приложил закона, действащ към момента на извършване на нарушението, съобразено с разпоредбата на чл. 3, ал. 1 от ЗАНН. От касационната инстанция се иска да отмени атакувания съдебен акт и да се произнесе по същество, като потвърди процесното НП или алтернативно – да намали размера на наложеното административно наказание до минимума, предвиден за процесното нарушение. В съдебно заседание жалбоподателят не изпраща представител.

Ответникът по жалбата „***“, гр. С.** чрез пълномощника си възразява срещу жалбата и моли решението на първата съдебна инстанция да бъде оставено в сила.

Представителят на Окръжна прокуратура-Перник дава заключение, че обжалваното решение е законосъобразно следва да бъде оставено в сила.

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена в срок и от надлежна страна в административнонаказателното производство, поради което се дължи нейното разглеждане.

Административен съд - Перник, като разгледа делото по реда на чл. 208 и сл. от АПК и взе предвид доводите и становищата на страните, след извършена и служебна

проверка за валидност, допустимост и съответствие с материалния закон на атакувания съдебен акт приема следното:

За да постанови обжалваното решение съдебния състав на Районен съд - Радомир въз основа на събраните и представени по делото писмени и гласни доказателства е приел за безспорно от фактическа страна, че при извършена на 14.03.2012 г. проверка по спазване на трудовото законодателство в обект на контрол – механичен цех в гр. Р.***, стопанисван от настоящия ответник, в цеха полагало труд лицето К. С. П.***. Без да изследва съществуващото на спора районният съдия е приел във фактическите си установявания, че „***”, гр. С.** в качеството си на работодател не е уредил като трудови правоотношенията по предоставяне на работна сила с К. П.*** преди постъпването му на работа.

Извършил проверка за законосъобразност на производството по налагане на административно наказание районният съд е приел, че административнонаказващият орган е допуснал съществено процесуално нарушение, свързано с ангажиране на отговорност за нарушение по чл. 61, ал. 1 от КТ, санкционирано по реда на неотнотосима към датата на извършване на нарушението санкционна правна норма на чл. 414, ал. 3 от КТ, с което правото на защита на лицето, сочено за нарушител е съществено ограничено. На това основание районният съд е отменил процесното НП, без да се произнесе по съществуващото на спора.

Административен съд – Перник не споделя мотивите на районния съд, довели до отмяна на наказателното постановление, поради следните съображения:

Данните по делото сочат, че нарушението във връзка с което е издадено процесното наказателно постановление е извършено на 14.03.2012 г.. На „***”, гр. С.*** е вменено извършване на административно нарушение на чл. 61, ал. 1 от КТ. Санкционната правна норма, посочена от административнонаказващия орган като основание за определяне по вид и размер и съответно налагане на административно наказание „имуществена санкция“ е тази на чл. 414, ал. 3 от КТ (ред. ДВ бр. 7 от 24.01.2012 г.). При споменатата редакция на чл. 414, ал. 3 от КТ, нормата е допълнена, като в състава ѝ е включено и нарушението по чл. 61, ал. 1 от КТ. Следователно отнесено към датата на извършване на нарушението-14.03.2012г. нарушението е наказуемо по реда на специалния текст на ал. 3 на чл. 414 от КТ, така както е приел и административнонаказващия орган.

При горните изводи решението на Районен съд – Радомир, с което е отменено наказателното постановление на основание съществено процесуално нарушение поради приложена от административнонаказващия орган неотнотосима санкционна норма е неправилно и следва да се отмени. С отказа си да разгледа съществуващото на спора първоинстанционния съд е допуснал процесуално нарушение, което по характера си е съществено. Районният съд е изследвал отчасти предявения спор. Липсват изводи и по същество във връзка с установеното от фактическа страна-конкретно извършено ли е нарушението и кой е неговият автор, съответно не е изследван и приложимия материален закон към момента на извършване на нарушението, освен в частта отнасяща се до приложената санкционна норма. Разглеждането на съществуващото на въпроса от касационната инстанция за първи път, дори и да се приеме, че събраните и представени по делото доказателства са достатъчни за изясняване на спора от фактическа страна би лишило страните от правото им да получат съдебна защита в двуинстанционно производство. Липсата на мотиви в решението на районния съд относно приложимия материален закон в пълнота, препятства и извършването на касационната, дължаща се и служебно, проверка по чл. 218, ал. 2 от АПК. Това налага връщане на делото за разглеждане от друг състав на районния съд, който следва да реши спора в неговото същество.

Мотивиран така и на основание чл. 221, ал. 2, предл. 2 във вр. с чл. 222, ал. 2, т. 1 от АПК, касационен състав при Административен съд - Перник

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ изцяло решение № 374 от 20.12.2012 г. на Районен съд - Радомир, постановено по НАХД № 399 по описа на съда за 2012г., с което е отменено наказателно постановление № 23-2304642 от 20.04.2012 г. на Директор на Дирекция „Инспекция по труда“ – Софийска област, издадено срещу „***“ с управител Г. Д.***, ЕИК по БУЛСТАТ***, седалище и адрес на управление гр. С., кв. Б., ул. ***.

ВРЪЩА ДЕЛОТО за ново разглеждане от друг състав на Районен съд – Радомир при спазване указанията, дадени в мотивите на настоящото решение.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:/п/

ЧЛЕНОВЕ: 1./п/

2. /п/